

ZONA GRI, CURCUBEUL ȘI NON-CULORILE

Autor: Ioana-Macrina Cotos-Jinga | 28 iunie 2023

Stai un pic, griul nu e non-culoare? Și curcubeul de la ce vine? Este un articol despre artă? Adevărul este că oricât de mult apreciez arta plastică, nu sunt pricepută la ceea ce ține de crearea ei, astfel încât nu aș fi în măsură să vorbesc despre acest domeniu. Așadar, titlul face referire la modalitățile în care oamenii își pot forma opinii în dezbateri și la calea pe care aceștia o aleg pentru a-și exprima concluziile. În orice deliberare, există oamenii retrași, care nu au o opinie încă formată și care încă nu au fost convinși de nicio parte sau care pur și simplu se preocupă cu alte teme de discuție. Aceștia fac parte din zona gri. Curcubeul reprezintă persoanele care, într-o discuție, chiar dacă iau o parte anume, au în vedere șapte argumente diferite în favoarea sau împotriva aceleiași probleme, fapt care le oferă o perspectivă neunitară, dar cel puțin complexă. În final, non-culorile sunt persoanele care nu gândesc decât în anumite paradigme simple: „sunt pro” sau „sunt contra”. Cu toate că există multe aspecte care le diferențiază, toate aceste grupări au o asemănare: nu pot înțelege, în mod cât se poate de sincer, partea adversă. Așadar, în momentul în care se pun în discuție idei precum „căsătoria între persoanele de același sex” sau „avortul” se recrează un moment care ne este familiar din desenele animate: personajele încep să se bată și nu se poate vedea nimic, doar un norișor de praf și, din când în când, o mână sau un picior ieșind din acesta, ca să afirme identitatea părților.

În cele ce urmează, voi clarifica câteva aspecte cu privire la zona gri. Apoi, voi da exemple de argumente din zona non-culorilor, gri și a curcubeului în cadrul dezbaterii LGBTQ+. În final, îmi voi prezenta opinia cu privire la presiunea generației din care fac parte asupra formării unui punct de vedere.

Un prim aspect pe care vreau să îl clarific este culoarea (non-culoarea) pe care am ales-o pentru ceea ce unii ar defini ca „neafiliere”. Griul se poate obține în două modalități: fie prin îmbinarea dintre alb și negru, fie prin combinarea în aceeași cantitate a tuturor culorilor. Simplele opinii contradictorii de tipul *pro*, *contra*, sunt susținute de diverse

argumente, din domenii diferite. De aceea, pe lângă caracterul neafiliat, își găsește fără îndoială locul cel de „pluralism”.

Pentru a clarifica situația celorlalte regiuni cromatice, să luăm ca exemplu câteva argumente din partea fiecăreia, în dezbateră cu privire la mișcarea LGBTQ+.

Alb

În această dezbateră, albul ar considera că atât mișcarea, cât și agenda LGBTQ+, sunt de apreciat și merită susținute. Printre argumentele unui „alb” se regăsesc adesea: „cine sunt eu să judec?”, „dacă se iubesc, e bine”, „fiecare face ce vrea”.

Negru

Cu privire la cei care se găsesc de cealaltă parte a baricadei, regăsim argumente neîntemeiate, fără vreo explicație: „Nu suntem de acord cu problema asta, pentru că, din punct de vedere moral, nu este firesc ce se întâmplă.” De obicei, se mai adaugă un „generațiile astea...”.

Curcubeu

În funcție de modul în care se privește dezbateră, curcubeul poate să aibă culori reci (adică să fie contra mișcării LGBTQ+), sau culori calde (pro acestei mișcări). În rândurile ce urmează voi realiza exemple de răspunsuri de aprobare sau de respunție a acestei idei, sub forma unui interviu.

Culorile reci (contra)

Întrebare: Sunteți de acord cu mișcarea LGBTQ+ și cu ce susține aceasta?

Răspuns: Sincer, nu pot să spun că sunt de acord. Nu am această opinie pentru că nu susțin efectiv starea de bine a unei persoane cu privire la identitatea proprie, ci pentru că sunt foarte agresivi în ceea ce privește identitatea pe care o au. Consider că probleme precum sexul sau genul nu trebuie tratate public. Mai mult, mi se pare că sunt foarte intruzivi - nu mai pot să mă uit la niciun film pe Netflix fără să văd o relație toxică heterosexuală și o relație de invidiat între persoane care se identifică cu această comunitate.

Culorile calde (pro)

Întrebare: Sunteți de acord cu mișcarea LGBTQ+ și cu ce susține aceasta?

Răspuns: Da, evident. Indiferent de calitățile de identificare, de rasă, sex sau gen, oricine are dreptul să se apere în fața discriminărilor. În istorie, oamenii au nedreptățit alți oameni care au dorit să își manifeste sexualitatea în moduri care erau în afara

înțelegerii noțiunii de sexualitate la momentul respectiv. Problema este că acest lucru se poate încă observa și în prezent, în mentalitatea colectivă. Consider că tot ce pot face în acest caz este să își ceară drepturile. În plus, nu este de parcă ar putea alege să se întoarcă împotriva identității lor. Cred că membrii acestei mișcări sunt de apreciat pentru onestitatea pe care o au cu privire la propria persoană și pentru curajul de care dau dovadă.

Zona gri

După cum am menționat în rândurile anterioare, în orice dezbateră publică există oamenii retrași, care nu se exprimă, pentru că încă nu și-au fondat o opinie pe care să se sprijine sau care pur și simplu sunt atrași de alte teme de discuție. Astfel de atitudini sunt de apreciat, pentru că sunt calculate și denotă o evaluare corectă a propriilor cunoștințe și interese. Să nu mă înțelegeți greșit – zona gri nu este un refugiu al persoanelor care nu au capacitatea să își formeze o părere singuri, doar mai greu. Până la urmă, într-o dezbateră complicată, există destule argumente care să fie de luat în calcul.

Asumarea (chiar și tacită) a unei părți din cadrul unei dezbateri vine cu anumite avantaje atât de ordin social, cât și personale. Pe de-o parte, de ordin social pentru că face mai ușoară adaptarea într-un mediu social. Pe de altă parte, de ordin personal pentru că siguranța pe care ne-o dă asumarea unei idei contribuie la creșterea stimei de sine. Așadar, consider că procesul de adoptare a unei ideologii trebuie să fie mai îndelungat, susținut de cercetare: în primul rând a propriei persoane și mai apoi a problemei care este supusă dezbaterii. Mai mult, este necesar să se ia în calcul factorul uman – faptul că ideile diferite vin de la alți oameni. În final, zona gri nu reprezintă o zonă de pasivitate, atâta timp cât nu este mânată de indiferență, ci reprezintă o activitate cel puțin egală, sau chiar mai intensă, cu a aceluia care și-au asumat deja o poziție. Aceasta constă în încercarea de a înțelege. Și este greu să mai înțelegi ceva în ziua de azi.

Imagine: Pixabay